

## Presbiterek és tisztségviselők iktatása Kisfalud, 2018. március 24.

*„Én és az én házam népe az Urat szolgáljuk!” (Józs 24,15)*

*„Mindenki a maga dolgát jól tanulja, jól végezze, és az egész háznak dolgát felviszi az Úr kegyelme!” (Luther)*

Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Túl vagyunk a választásokon. Azt, hogy mennyi fáradság, elintézni való volt az elmúlt időszakban, hány véleményt, s ajánlást kellett figyelembe venni, mennyi jelölttel kellett beszélni, hogy ily szép és ékes rendben történjen minden, azt a jelölbizottság tagjai tudnák csak megmondani. Köszönjük a munkájukat.

Jó néhányan vannak a testvérek között olyanok, akik szolgálata nem most kezdődik, akik már az előző ciklusban is valamilyen tisztséget viseltek. De vannak jó néhányan olyanok is, akik most kezdik szolgálatukat – ilyen keretek között. Azt, hogy mennyi elfoglaltságot, odafigyelést, gondot és törődést jelent ez a megbízás, azt a már eddig is szolgálatban állók tudnák megmondani. Istennek is hálát adva – köszönjük meg az ő szolgálatukat is. Isten áldása legyen azokkal, akik megbízása eddig tartott, legyen azokkal is, akik folytatják a menetelést, s maradjon azokon is, akiket már az Úristen korábban elhívott közülünk, hogy az Ő mennyei csapatában folytassák szolgálatukat.

A választások azonban nem zárultak le. Hiszen a másodfelügyelői, valamint a kisfaludi gondnoki tisztre eddig nem sikerült olyan jelöltet találni, aki vállalja a megbízást. Ez az előttünk álló időszak egyik feladata lesz. Az új egyházmegyei elnökséget, és egyházkerületi felügyelőt is a közeljövőben kell megválasztani. Legelső gyűlésünkön – április 4-én – kell döntenie a június 30-án megüresedő gyülekezeti lelkesi állás betöltésének módjáról is, és az ezzel összefüggő feladatokról.

Természetesen ezután is minden testvérünkre számítunk a gyülekezeti munkában. De akikre most a bizalom esett, azoktól többet is vár Urunk!

Ebben az ünnepi órában most mindenki csendben visszatekint a mögöttünk álló időre, hálát adva az elvégzettekért, s Urunk bocsánatát kérve az elmulasztottakért.

S megilletődve tekintünk előre is! Oly sok a ránk váró feladat, az emberi erő pedig véges. De azt tudjuk, hogy Kinek a nevében, Kinek a szolgálatában állunk. Mint egykor Józsué, amikor ünnepélyesen emlékeztette népét mindarra, amit az Úr tett velük és értük. Figyelmeztette őket, hogy Isten nélkül semmire se mentek volna. De választhatnak, dönthetnek másképpen is, ha az eddigiek nem lennének eléggé meggyőzőek mégsem. De – számára nem kérdés, amint határozottan ki is mondja, hogy: *„Én és az én házam népe az Urat szolgáljuk!”* Mi, akik hamarosan Isten nevében ígérjük meg, hogy akarata szerint fogunk szolgálni, mi sem mondhatunk mást. Legyen életünk vonzó életforma mások számára is. Ha valaki idegen megkérdezné, hogy kik azok a presbiterek, kik azok az egyházi tisztségviselők, milyen jó lenne, ha arra egyértelmű lenne ez a válasz, amit Józsué is megvallott: azok, akik – és háza népük, családjuk – az Urat szolgálják. Nem kényszerből, hanem örömmel és hálával.

Ha Urunkra tekintünk, Ő megadja a feladathoz az erőt, a bölcsességet, és a kedvet is. Legyen számunkra jó tanács Luther Márton Kiskátéban olvasható mondása: *„Mindenki a maga dolgát jól tanulja, jól végezze, és az egész háznak dolgát felviszi az Úr kegyelme!”* És akkor nem lesz semmi szükségesben hiányunk. Akkor Ő megáldja életünket, szolgálatunkat.

Adja Isten, hogy hat év elmúltával majd ugyanígy adhassunk itt hálát, tudva, hogy munkálkodásunk nem volt hiábavaló. Tudva, hogy mindent, mit elvégezhattünk, nem hiú dicsőségvágyból tettük, hanem tettük embertársaink javára, és a mi Istenünk dicsőségére.

Kedves Testvérek! Megválasztottak, póttagok és tiszteletbeli presbiterek! Fogadjátok szeretettel, és forgassátok gyakran a gyülekezet ajándékeként ma átadott kis könyvet. A tiszteletbeli presbiterek egy olyan válogatást vehetnek kézbe, melynek címe: Csak Krisztus légyen Mesterünk, s 500 idézet van benne Luther Márton írásaiból. A reformáció 500. évfordulójára készült összeállítás az évforduló elmúltával is aktuális marad. Az aktív szolgálatot vállalók pedig Joób Olivér: Válasz c. könyvét kapják, amelyet szintén haszonnal forgathatnak. Feleleveníthetik mindazt, amit tanultak konfirmációkor. A szerző ezt írja könyvéről: *„Korunk kihívásai különösen szükségessé teszik, hogy a keresztyének hitük alapvető igazságait minél jobban ismerjék és másokkal megismertessék. Ezt a kettős célt szolgálja ez az evangélikus hittan.”*

S hadd idézzem újra a református költő, Füle Lajos: „Presbiterek” című versét, amely utat mutat a már eddig is szolgálatban állóknak éppúgy, mint a most indulóknak. A vers így hangzik:

Kinek a lelke vágyik a fényre,  
kinek kenyere az Úr Igéje,  
és kenyeréből másnak is szel,  
az presbiter.

Kinek van szeme a más bajára,  
kinek van füle a más jajára,  
a tennivalóit így méri fel,  
az presbiter.

Ki másnak vermét sohasem ássa,  
aki keresztjét nem teszi másra,  
a mások terhét így veszi fel,  
az presbiter.

Kinek a templom kegyelem háza,  
otthon van benne maga, családjá,  
bár mindenütt az Úrra figyel,  
az presbiter.

Aki hitét örömmel megvallja,  
mind presbiter, bár nem az a rangja,  
de kedves élet Isten előtt:  
megáldja és megszenteli őt. **Ámen.**